

LA PERSPECTIVA

Sabana, 2022

Lletres i acords

Sabana presenta el
recull de lletres
i acords de

LA PERSPECTIVA, un
disc autoproduït i
autoeditat

CANÇÓ A CANÇÓ

1. Aquell ermità de Montserrat

La vida ermitana crida, atrau. La seva senzillesa, el seu silenci, la seva pau. Els contrastos de la muntanya, la cruesa dels hiverns, les postes de tardor. La connexió amb un, amb els altres i amb tot. No sé si em decebria. Potser sí. Potser no.

2. El Sol et fon

Arribaran l'estiu i els dies llargs. I el sol dels migdies de juliol, ofegant i vertical. T'aniràs fonent, com una flor radiant inadaptada al nou temps. M'ho miraré de lluny i no faré res. Deixaré que el Sol et vagi fonent.

3. Volia fer-te una cançó amb un títol llarg

Volia fer-te una cançó amb un títol llarg per fer-te més senzill i més bonic el meu comiat. I per dir-te allò que es diu de tant en tant: *que no és per tu, que és per mi*. Però després m'adonava que no me'n sortia ni amb la cançó i em rendia i la cremava. I m'afanyava perquè no perdessis el tren i et pogués dir adéu, per fi.

4. El crit

I cotxes cars i roba de marca i joies precioses i portes que es tanquen i grans restaurants i luxes i excessos i comoditats. I misèria i gana i fred i por i ràbia i impotència i enyor i oblit i enveja i tristor. Dos mons que conviuen i es toquen, que coexisteixen i es veuen, però que s'ignoren. I gent condemnada a cridar i gent disposada a no escoltar.

5. Feia molt temps que no escoltava música al metro

L'altre dia vaig agafar la línia vermella i em vaig posar els auriculars. Feia molt temps que no ho feia i la veritat, quin canvi. La ciutat va deixar de ser un lloc estrany i fred per tornar-se càlid i còmode. Totes les escenes em semblaven fragments d'una pel·lícula. Ben mirat, però, no sé si tot això era gràcies a la música. Potser era perquè sabia que m'esperaves a l'andana. O potser per les dues coses. Qui sap.

Interludi. Noi, no tornis mai!

6. Quan et llevis

Amor platònic, desconegut, enigmàtic. Amor fosc, desdibuixat, que marxés. Amor que mai no abraçaré, llavis que mai no tastaré, ulls blaus que mai més no miraré.

7. Tres-cents calçots

Tercer dissabte de febrer i la casa s'omple d'un fum blanc que s'impregna al jersei i no en marxa, que entra als ulls i els fa plorar. Tu, satisfet i elegant, contemples l'escena des d'una distància prudencial. L'hivern ja va de baixada i el sol torna a escalfar. La paciència i la constància del pagès - tu - han donat els seus fruits. I que sigui així per molts anys. I que tu hi siguis.

8. Encara no t' ho he dit

Jo soc tu i tu ets jo? De tant pensar-hi començo a estar marejat. M' atrapen els records i caic als bassals. M' hi acabaré fent mal. Però sí, sí! Alguna cosa em diu que jo soc tu i que tu ets jo.

9. No som res

Hi ha cops que em perdo i que em costa veure-ho. Però no som res.

10. El precipici

La caiguda va ser llarga, però fulminant i directa al fons de la vall. La tartera en va ser el bressol, poc acollidor però efectiu. Els intents posteriors van ser ràpids i adequats, però inútils: no van servir. A l' arribar a baix ja no li quedava res, però havia viscut tant...

11. Una antiga tenda blava

Records d' aquells matins, quan ens llevàvem a la tenda dels pares. La rosada ho havia mullat tot i les gotes regalimaven. No s' aturaven mai. S' hi estava bé, deixant entrar l' aire humit. Ara, aquí baix, et penso però ja ets lluny. I sí, és absurd. Però és tan dur.

Interludi. Però l' aigua se m' escapava d' entre els dits

12. Se m' oblida

Si una cançó fos suficient per agrair-ho tot i tant a tanta gent, a tanta sort, l' escriuria. Però això no passarà. Amb aquesta, vull demanar perdó pels moments que no he sigut prou hàbil, prou capaç, per dir *gràcies*.

13. La traça

Que bonica, aquella sensació de llibertat i puresa, frescor i lleugeresa, i aquella il·lusió d' obrir la pròpia traça muntanya amunt, camp a través. Per després mirar enrere, cap a les valls, i sentir-se' n lluny. Ben lluny. Apreciar el silenci, la foscor, la solitud. I trobar-se.

14. L' ara i l' aquí

Ara i aquí puc veure-ho clar. I sé que és estrany i que costa d' assumir. Però tots els intents han fracassat i l' aigua ha acabat fugint entre els dits. Suposo que el destí era així. I sé que fa mal, però al final serà normal.

1. AQUELL ERMITÀ DE MONTSERRAT (B)

E F# B
Han passat uns quants hiverns

E F# B
i ja ho he meditat prou.

E F# B
He tocat de peus a terra

E F# B
i he albirat un dia nou.

Han passat cinc primaveres
i he dubtat a cada abril.

Però quan, ara, miro enrere
sento que he de tallar el fil.

E
I marxo lluny
B
seguint els passos
A E
d'aquell ermità de Montserrat.

E
Que era tan pur
B
i tan autèntic
A F#
i sense res tenia tant.

E
El vaig conèixer
B
un divendres:
E B
plovia molt en un poblet
E
de per allà
B
sobre Manresa,
A F#
em va convèncer el seu model.

He estudiat el meu discurs
però no sé si em servirà...
Crec que l'he fet massa curt
i sempre acabo improvisant.

Al principi ho faré bé,
controlant cada paraula.
Tot allò que ve després
no serà gens agradable.

Que et vagi bé,
que siguis forta
que m'oblidis si és que et cal.
Que passi el temps
i que les coses
es refredin i no facin mal.

Jo et pensaré
algun dia al vespre
des de l'ermita on viuré.
I sentiré
cantar les feres
i finalment t'oblidaré.
I finalment t'oblidaré.

G# - G#- (Maj7)
I dono gràcies al destí,
G#- 7 C#7
o a qui ho hagi d'agrair,
C# - F#
per reunir-me aquell divendres
C# - F#
amb aquell senyor, aquell mestre.
G# - G#- (Maj7)
I dono gràcies als records
G#- 7 C#7
per mai no deixar-me sol.
C# - F#
Però ara toca fer el cor fort
C# - F#
per trobar la meva sort.

2. EL SOL ET FON (D)

D F# - D
Sé que tot seria més bonic
 F# - B-
si cada cop que ve la nit
 Bb D
Et somiés i t'ho expliqués

Sé que ja t'he escrit massa cançons
que hi ha moments que fins i tot
em fa vergonya ser com sóc.

 G D
Però tu sempre tornes
 F D
igual que torna la calor
 G D
i als primers moments fas mal
 F E
però aviat el sol et fon.
 G- D
Però aviat el sol et fon.

Sé que sempre parlo del mateix
que ho deixo tot en mans del temps.
Potser és això el que no faig bé.

Sé que aviat seré fora de joc
però si em mireu em faig el fort.
M'ho he jugat tot a la sort.

Passaran els mesos i
tot es posarà al seu lloc.
Ja veurem si és cert o no
que ja s'ha apagat el foc.
Que ja s'ha apagat el foc.

3. VOLIA FER-TE UNA CANÇÓ AMB UN TÍTOL LLARG (F)

F
Volia fer-te una cançó amb un títol llarg
G-
i ho intentava rere aquell vidre fumat
C13
però feia fred i havien dit a TV3
F
que a quarts de dotze l'aigua es tornaria neu.

F
I cada vers que començava era un fracàs.
G-
El vent picava i cada cop era més clar
C13
que aquelles rimes no tenien res a dir,
F F7
que aquells compassos no estaven fets per mi.

Bb
Però no t'espantis
G7 F
que no és estrany que sigui rebuscat
A7 D-
i a més, covard.
Bb
I ara no t'amaguis
G7 F
que això no és cosa teva que sóc jo
A- Db C F
i ni tu, ni ningú fareu que em perdi un raig de sol.

Quan vaig rendir-me, vaig encendre un focarró
i vaig cremar-hi el que quedava de cançó.
Es consumien els gargots i el teu adéu
quina alegria que en el fons no fos tan greu

Però no m'abracis
suposo que ja ho saps, però sóc esquerp
i avui, molt més.
I ara no t'encantis,
aviam si acabaràs perdent el tren
i hauré d'aguantar-me una hora més sense fer res.

4. EL CRIT (E)

Riff. E A F# F#- (x2)

E B
Oh, que plena que es veu
A
des del cotxe, la lluna.

E B
Oh, que net que és el cel
A
després de la pluja.

B G#-
Les persianes ja cauen
A
i amb elles, la nit.

B G#-
Les famílies s'abracen
F#
no senten el crit.

Riff. E A F# F#- (x2)

Oh, la fosca ha arribat
i amb ella la calma.
On tot era soroll
ara parlen els arbres.

Tornen a fer aquell programa
on parlen dels rics.
Hi ha un vida amagada
que plora per dins.

C#- G#-
I al carrer hi queda la gent
F#-
que ha perdut la mirada.

C#- G#-
I la nit, cruel i gentil,
F#-
lluirà dues cares.

C#- G#-
I al carrer hi queda la gent
F#-
que ha perdut la batalla

C#- B A G#- F#7
I que ja no tornarà a ser feliç.

5. FEIA MOLT TEMPS QUE NO ESCOLTAVA MÚSICA AL METRO (Eb)

Riff: Eb Ab(add#11) (x4)

Eb Ab Eb
Feia molt temps que no escoltava
Bb Ab
música al metro.
F- Eb/G
I ara totes les imatges,
GbMaj7 Eb
que abans eren tan banals,
F- Eb/G
són retalls o són reflexos
Gb(add9) Bb
d'una bella obra d'art.

Riff: Eb Ab(add#11) (x4)

Feia molt temps que no escoltava
un disc tan bo.
He trobat banda sonora
pels moments que em sento sol,
per les fotos que no esborres,
i pels dies sense sort.

C- F7
Tota la vida marxant
F-9 Bb
del soroll de la ciutat.
C-
Que m'intimida
F7 F- G-
i espanta però que ara ja no tant
Ab(add#11)
perquè sé que m'esperes a l'andana.

Riff: Eb Ab(add#11) (x4)

Feia molt temps que no em venia
aquell sentiment.
Em recorda a l'institut
al meu temps adolescent.
I no sé d'on ha vingut
però ara inunda el meu present.

**I el que abans era tot gris
ara em sembla tan bonic.
I sé que l'espera tan llarga
aviat serà part del passat
i mai no tornarà a molestar-me. A molestar-me.**

Riff: Eb Ab(add#11) (x4)

6. QUAN ET LLEVIS (Db)

Db Bb- F-
He deixat que el sol em llevi i
Db Bb- F-
ja t'he escrit cançons d'amor.
Db Bb- F-
He esperat que el dia ens pesi i
Db Bb- F-
he tingut la temptació

 Gb
de llevar-te.

No esperava que ens trobéssim.
De veritat, que m'ha sobtat.
No et conec, però si volguessis
ens podríem presentar

quan et llevis.

Ab Db
Vull obrir calaixos vells.
Ab Db
Vull saber tots els secrets.
Bb7 Eb-
Comprovar si ets com crec.
Ab7 F-
Però només si et convenç.

 Gb F-
Quan et llevis.
 Gb
Quan et llevis.

T'has llevat amb força gana
i hem gaudit d'un esmorzar
sense luxes ni espectacles
suficient per començar

la conversa.

Vull sentir la teva pell.
Vull tastar-te el clatell.
Apartar-te el serrell.
Però només si et convenç.

Quan et llevis.
Quan et llevis.
Quan et llevis.
Quan et llevis.

7. TRES-CENTS CALÇOTS (A)

Riff: E D E D

E
Un raig de sol
D
traça una línia entre el fum blanc
E
que ha entrat a casa
D
i ho ha deixat tot perfumat.
E
Agafo aire
D
(quan el vent m'ho deixa fer).

C# -
No sé què passa
D E
però si em moc ell sempre ve
E7 D
Ell sempre ve.

Riff: E D E D

Després de dies
controlant que aquest hivern
Es porti bé
i no es passi amb el fred
Cada any els comptes
i cada any en surten més

però arrodoneixes
i ens dius que n'hi ha tres-cents.
Que n'hi ha tres-cents

C# -
I aquest moment
B- E D
me'l guardo a dins per si no el torno a viure més
C# -
I aquest febrer
B- D- E
el porto amb mi fins que no arribi l'any vinent.

Riff: E D E D

8. ENCARA NO T'HO HE DIT (F#-)

Riff: F#- E F#- E6 (x2)

Intro: A E/G# F#- E D A C#-

F#- E F#-

Jo sóc tu

E6

però encara no t'ho he dit

F#- E F#-

Tu ets jo

E6

però encara no ho has vist

A E/G#

De tant pensar

F#-

E

que sóc tu i que tu ets jo

D

A

m'ha atrapat un record

C#-

F#-

i ara no puc marxar

Tot és nou

però sempre torna el pas

-sat i jo

ensopego amb el forat

De tant pensar

si és avui o és ahir

Si era jo o el destí

al final m'hi he fet mal

El present

és tan efímer que

ja és passat

i salten les guspies

De tant pensar

què és el bé i què és el mal

he caigut al bassal

i ara estic empapat

9. NOSOM RES (Ab)

Riff: Db Db- Ab C7/G F-

Db Db-
Sóc una cançó vora el foc
Ab C7/G F-
un cabirol dins el bosc que no té res.

Db Db-
Sóc un rierol que si plou
Ab C7/G F-
és abundant però si no, no existeix.

Bb- C-
Ja va sent hora
Db C-
de parar una estona
Bb- Ab
per contemplar.

Bb- C-
Tot el que ens envolta i
Db C-
tants cops ens costa
Bb- Ab
de valorar.

Riff: Db Db- Ab C7/G F-

Ets com un estel de paper
que sap volar però si plou es fa malbé.

Ets com una estrella fugaç
i puc mirar-te només si el cel és clar.

**Sé que em repeteixo
però com més hi penso
més ho comprenc.**

**Hi ha cops que em perdo i
que em costa veure-ho
però no som res.**

10. EL PRECIPICI (G)

Riff: G E- G E- G E- D
G E- G E- G E- D Db C

G E- G E-
Va ser el dia
G E- D
que ens vam trobar aquella gent
G E- G E-
de Galícia.
G E- D Db C
Un d'ells s'havia fet mal al turmell.

B- C
I quin cop tan fort de vent.
B- C
I quin crit tan suggerent.

Riff: G E- G E- G E- D

Al principi
tot anava molt bé.
Però el precipici
no l'havia anunciat cap cartell.

I quin fred tan violent.
I quin gest tan inconscient.

G F C
Vaig lliscar tartera avall,
D G
apuntant cap a les valls,
A- BbMaj7 D
i mai no ho havia vist tan clar.

G F C
Vaig deixar enrere els companys
D G
i aviat vaig ser a baix.
A- BbMaj7 G
Sense res, però havent viscut tant.

Riff: G E- G E- G E- D // G E- G
E- G E- D Db C

L'helicòpter
va trigar deu minuts.
I aquells homes
van baixar d'un en un, des del cel.

I ja no recordo res.
Ni tan sols l'últim alè.

**Vaig lliscar tartera avall,
apuntant cap a les valls,
i mai no ho havia vist tan clar.**

**Vaig deixar enrere els companys
i aviat vaig ser a baix.
Sense res, però havent viscut tant.**

11. UNA ANTIGA TENDA BLAVA (E)

E A E
La vida se'ns escapava
 A E
i quèiem com gotes d'aigua
 A E
que un dia regalimaven
 G#-
pel tendall

d'una antiga tenda blava
que havien regalat als pares
i que jo tantes vegades
vaig plantar.

C#-
És estrany
G# -
ser aquí baix,
C#-
és estrany
B (B7, B13, B)
pensar-te tant.

Hi ha dies que encara intento
entendre tots aquells versos
i mira que m'hi concentro.
Però no puc.

Suposo que ja és passar-se
però hi ha cops que vull trucar-te
i sense dir res notar-te
però és absurd.

Ets tan lluny
i jo, tan fluix.
Ets tan lluny
i és tan dur.

12. SE M'OBLIDA (Db)

Gb F- Eb- Db
Tot el que he vist
C-7^{b5} F7 Bb-
i tot el que tinc
Ab Gb
és tant
Db F-7
que a vegades se m'oblida.

Tot el que dic
i tot el que visc
és tant
que alguns cops sembla mentida.

Gb Ab Db
I assumint la conclusió
F7 Gb
de primeres tan volàtil
Gb Ab Db
Ja només puc dir perdó
F7 Gb Ab7
pels moments que no he sigut prou hàbil per dir

Db (Ab/C Bb- Ab) Gb Ab Db (Ab/C Bb- Ab)
Gràcies, que amb això jo ja en tinc prou.
Gb Ab Db
Que ara abraço aquesta sort
Ab Gb
i que no em fa por la mort.

Db (Ab/C Bb- Ab) Gb Ab Db (Ab/C Bb- Ab)
Gràcies, que amb això ja sóc feliç
Gb Ab Db
i cada nit que em poso al llit
Ab Gb
veig la sort de seguir aquí.

13. LA TRAÇA (Ab)

Riff: Ab F- Eb/G

Ab F- Eb/G
Vaig venir a trobar-me i
Ab F- Eb/G
vaig trobar-te a tu.
Ab F- Eb/G
Vaig venir a cantar-me i
Ab F- Eb/G
vaig cantar-te a tu.

Db Eb
Però a mitja tarda
Db Eb
quan no em miraves
Db
vaig fugir vessant amunt.

Riff: Ab F- Eb/G

Vaig jugar amb les àligues
vaig seguir els isards.
Vaig obrir la traça i
vaig tenir-ho clar i

tu, allà a la plana
vas passar per casa
però ningú et va contestar.

Vaig dormir al refugi i
no et vaig somiar.
Ja intuïa el preludi
del nostre final.

Tot dormia a la jaça
quan la terra baixa em va dir:
“noi, no tornis mai”.

14. L'ARA I L'AQUÍ (A)

Riff: E D F#- D E D A B (x2)
G D A

D F#-
Això que em passa
E D
mai no ho havia imaginat
A D
i no m'estranya
A B D
perquè no és fàcil d'explicar.

D F#-
La perspectiva
E D
que m'han donat l'ara i l'aquí
A
avui m'inspira
G D A
i m'ha permès refer el camí
G D A
cap a tu i cap a mi

F#-
Per fi he entès
E
que els intents
G D
perquè l'aigua no marxés
F#-
dels meus dits
E
cap al riu
D
no m'han servit (de res)

F#-
Que el destí
E
no era així.
G D
Sé que costa d'assumir.
F#-
I és estrany
E
però al final
A
serà normal.